

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/280/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216208287
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4216208287.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Pogranovej a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v právnej veci žalobcu: H. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., H. XX/XX, zastúpený: JUDr. Zoltán Dékáň, advokát, so sídlom Komárno, Jókaiho 26, proti žalovanému: v 1. rade Financial & Reality s.r.o., so sídlom Komárno, Dunajské nábrežie 2529/38, IČO: 50 201 328, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Roman Blažek, s.r.o., so sídlom Komárno, Pohraničná 4, IČO: 36 721 123, v 2. rade N. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y., bytom Ul. biskupa Y. XXXX/XX a v 3. rade F. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., T. 1. mája XXXX/XX, o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a iné, o odvolaní žalovaného v 1. rade proti výroku o náhrade trov konania uznesenia Okresného súdu Komárno zo dňa 19. januára 2018, č. k. 15C/105/2016-89, jednohlasne taktó

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o nároku na náhradu trov konania p o t v r d z u j e .

Odvolací súd p r i z n á v a žalobcovi voči žalovaným v 1., 2. a 3. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške, ktorého rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia ktorým sa konanie končí samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Komárno ako súd prvej inštancie napadnutým uznesením konanie zastavil a rozhodol, že žalobca má voči žalovanému v 1. až 3. rade spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Ďalej rozhodol, že žalobcovi vracia súdny poplatok zo žaloby vo výške 92,80 eura cestou Slovenskej pošty do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, § 256 ods. 1, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd rozhodol o neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovanými a taktiež by rozhodol, že žalovaný v 2. a 3. rade sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, ktorých sa týkala kúpna zmluva, nakoľko žalovaní v 2. a 3. rade mali odpredať nehnuteľnosť parc. reg. C, parc. č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 565 m² v katastr. území T. a parc. reg. C, parc. č. XXX/X, záhrady o výmere 305 m² v katastr. území T. zapísanú na LV č XXX (ďalej i nehnuteľnosti) žalovanému v 1. rade bez ponúknutia predkupného práva žalobcovi, ktorý bol vlastníkom nehnuteľností v 1 k celku. Konaním žalovaných v 2. a 3. rade sa žalovaný v 1. rade stal vlastníkom nehnuteľností v 1 k celku. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 09. 10. 2017 žalobca zobral žalobu späť, nakoľko medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade prišlo k mimosúdnej dohode - k uzavretiu zámennej zmluvy, na základe ktorej sa stal žalobca výlučným vlastníkom nehnuteľností parc. reg C, parc. č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 565 m² v katastr. území T. a parc. reg. C, parc. č. XXX/X, záhrady o výmere 305 m² v katastr. území T. zapísanú na LV č XXX, čím prišlo k odpadnutiu predmetu sporu. Súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 k § 256 ods. 1 CSP. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že žalovaný v 1. rade svojim správaním procesne zavinil zastavenie konania, a to z toho dôvodu, že ako

spoluvlastník nehnuteľností uzatvoril so žalobcom zámennú zmluvu, na základe ktorej sa stal žalobca výlučným vlastníkom celej nehnuteľnosti, a teda na základe konania žalovaného v 1. rade odpadol predmet sporu. Na základe uvedeného súd prvej inštancie konštatoval, že zo správania žalovaného v 1. rade vyplynulo zavinenie zastavenia konania, nakoľko v prípade nečinnosti žalovaného v 1. rade by spor ďalej prebiehal, neodpadol by predmet sporu, a teda žalobca by nezobral žalobu späť. Súd prvej inštancie určil nárok žalobcu voči žalovaným spoločne a nerozdielne, nakoľko na strane žalovaných sa jedná o nerozlučné spoločenstvo, a teda zodpovedajú spoločne a nerozdielne.

2. Proti výroku o trovách konania uznesenia Okresného súdu Komárno zo dňa 19. 01. 2018, č. k. 15C/105/2016-89 podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný v 1. rade odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP, domáhajúc sa, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že žalobcovi prizná nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu iba voči žalovaným v 2. a 3. rade. Odvolateľ namietal, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal pri svojom rozhodnutí s obsahom vyjadrenia žalovaného 1. rade zo dňa 11. 08. 2016, kde sa uvádza: „Žalovaný 1. rade sa ku podstate žaloby vyjadriť nevie, nakoľko nedisponuje informáciou, či si žalovaní 2. a 3. splnili svoju zákonnú povinnosť ponúknuť žalobcovi na predaj svoje spoluvlastnícke podiely sporných nehnuteľností. Ak by bolo preukázané, že túto svoju zákonnú povinnosť porušili, žalovaný 1. rade nemá námietky proti tomu, aby bolo žalobe vyhovievané. Zatiaľ však je tu niekoľko nevyjasnených otázok, ktoré bude potrebné vyriešiť. V prvom rade nie je zrejmé, prečo sa žalobca pred podaním žaloby nepokúsil vyriešiť vec mimosúdne. Žalovaný v 1. rade preto považuje žalobu za podanú predčasne. Ak by žalobca pred podaním žaloby oslovil žalovaného v 1. rade, táto by vedela predísť tomuto zbytočnému sporu. Nehovoriac o tom, že absencia pokusu o mimosúdne vyriešenie sporu, ako aj absencia zavinenia vzniku tohto sporu zo strany žalovaného v 1. rade bude mať vplyv na rozhodnutie súdu o náhrade trov konania. Žalovaný v 1. rade má dôvodné pochybnosti o tom, že podanie bolo slobodnou vôľou žalobcu. Vyplynulo to z osobného rozhovoru konateľky žalovaného v 1. rade so žalobcom. Z obsahu žaloby nie je možné zistiť naliehavý právny záujem žalobcu na podanej žalobe. O to viac, že obsahuje dva určovacie žalobné návrhy, ktoré sledujú totožný cieľ. Ak by nárok žalobcu aj bol dôvodný, bol uplatnený v rozpore s právnym názorom, ktorý je potrebné v tejto veci použiť analogicky, vysloveným v stanovisku NS ČSSR č. 26/1975 (s. 149 ods. 2 a 3).“ Záverom uviedol, že je zrejmé, že žalovaná v 1. rade nezavinila ani vznik predmetného sporu, ani jeho zastavenie. Zavinil ho žalobca a preto nie žalobca, ale žalovaný v 1. rade by mal nárok na náhradu trov konania, no on si ho neuplatňuje.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa nemôže stotožniť s tvrdením žalovaného v 1. rade, že nemal vedomosť v súvislosti s predkupným právom žalobcu ani o okolnostiach pri prevode nehnuteľností žalovaných v 2. a 3. rade na žalovaného v 1. rade. Súd prvej inštancie predložená kúpna zmluva je dôkazom toho, že žalovaní porušili predkupné právo žalobcu, keďže žalovaní v 2. a 3. rade svoje podiely previedli na žalovaného v 1. rade. Namietal, že hneď následne listami zo dňa 06. 04. 2016 a 27. 04. 2016 ponúkol svoj podiel žalobcovi na predaj. Poukázal na to, že takýto postup žalovaného v 1. rade znamená, že žalovaný v 1. rade o porušení predkupného práva v čase uzatvárania kúpnej zmluvy vedel. Ďalej namietal, že počas konania na súde prvej inštancie neboli predložené žiadne dôkazy, ktorými by preukázali, že predkupné právo žalobcu nebolo porušené, teda platí, že predkupné právo žalobcu porušené bolo. Namietal aj tvrdenie žalovaného v 1. rade, že žaloba bola podaná predčasne, pretože bola podaná až po tom, keď sa z katastrálneho odboru dozvedel, že medzi žalovanými bola uzatvorená kúpna zmluva, a teda po tom, ako bolo porušené jeho predkupné právo. K námietke žalovaného v 1. rade o nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobcu uviedol, že predkupné právo vzniká priamo zo zákona a ak povinný spoluvlastník nerešpektoval zákonné predkupné právo a svoj podiel previedol na inú osobu bez toho, aby ho predtým ponúkol ostatným spoluvlastníkom, je právny úkon na základe ktorého došlo k prevodu vlastníckeho práva neplatný. Záverom uviedol, že je toho názoru, že sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými podstatnými vyjadreniami a aj tvrdeniami všetkých strán tohto sporu a náležitým spôsobom sa s nimi vysporiadal, a preto navrhol, aby uznesenie odvolací súd v odvolaniám napadnutej časti ako vecne správne potvrdil.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to dôležitý verejný

záujem, s následným verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 1. rade v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti výroku o trovách konania, nie je dôvodné.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Podľa § 470 ods. 1,2 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 470 ods. 2 prvej vety CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. S účinnosťou od 01. 07. 2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“). Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP. Zároveň však uvedený právny predpis v ustanovení § 470 ods. 2 stanovuje výnimky z tohto základného pravidla. Podľa tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

10. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

11. Predmetom konania je žaloba, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 24. 03. 2016 uzatvorenej medzi žalovanými 1., 2. a 3. rade a určenia, že žalovaní v 2. a 3. rade sú podielovými spoluvlastníkmi každý po jednej štvrtine z nehnuteľností. Vzhľadom na späťvzatie žalobcu súd prvej inštancie konanie o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zastavil a rozhodol, že žalobca má voči žalovanému v 1. až 3. rade spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Pretože rozhodnutie v časti zastavenia konania a vrátenia súdneho poplatku nebolo napadnuté odvolaním, v týchto častiach nadobudlo právoplatnosť.

12. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania preskúmaval uznesenie súdu prvej inštancie len v rozsahu odvolacích dôvodov žalovaného v 1. rade (§ 380 ods. 1 CSP) a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 1. rade nie je dôvodné.

13. Žalovaný v 1. rade namietal, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Vzhľadom na podané odvolanie žalovaného v 1. rade, je úlohou odvolacieho súdu preskúmať skutkovo-právne závery súdu prvej inštancie a či súd prvej inštancie vec správne právne posúdil.

15. Žalovaný v 1. rade namietal, že napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu spočíva v porušení práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia 389 ods.1 písm. b) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

16. K nesprávnym skutkovým zisteniam, odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové

zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývajú, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 192 až § 194 CSP.

17. K ďalšiemu odvolaciemu dôvodu, že napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 368 ods. 1 písm. h/ CSP treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

18. Odvolací súd má z obsahu spisu preukázané, že žalovaný v 1., 2. a 3. rade uzatvorili dňa 24. 03. 2016 medzi sebou kúpnu zmluvu. Dňa 26. 05. 2016 bola súdu prvej inštancie doručná žaloba, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 24. 03. 2016 a určenia, že žalovaní v 2. a 3. rade sú podielovými spoluvlastníkmi, každý po jednej štvrtine z nehnuteľností. Dňa 09. 10. 2017 bolo súdu prvej inštancie doručené späťvzatie žaloby v celom rozsahu z dôvodu, že medzi stranami došlo k mimosúdnej vyriešenej sporu, a to tak, že formou zámennej zmluvy žalovaný v 1. rade previedol svoj podiel 1 z nehnuteľností na žalobcu, a žalobca sa tak stal výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností. V dôsledku späťvzatia žaloby súd prvej inštancie konanie zastavil a žalobcovi voči žalovanému v 1. až 3. rade spoločne a nerozdielne priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 a § 256 ods. 1 CSP, pričom dospel k záveru, že zastavenie konania zavinil žalovaný v 1. rade, pretože v dôsledku konania žalovaného v 1. rade (uzatvorenie zámennej zmluvy) došlo k odpadnutiu predmetu sporu. Keďže súd prvej inštancie posúdil procesné spoločenstvo na strane žalovaných ako nútené a nerozlučné spoločenstvo, súd prvej inštancie dospel k záveru, že zodpovedajú za zavinenie spoločne a preto je ich nutné zaviazat' k náhrade trov konania, resp. k určeniu nároku podľa § 262 CSP.

19. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj správne odôvodnil, preto sa odvolací súd v danej právnej veci v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a v odôvodnení rozhodnutia sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia podľa § 387 ods. 2 CSP.

20. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie bola transformovaná do podoby vyjadrenej v § 256 CSP a znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Pojem „procesné zavinenie“ sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska a je nevyhnutné vykladať ho komplexne a extenzívne. Zásada procesnej zodpovednosti je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí sporu. Zavinenie však nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu. Prvok zavinenia môže byť aj náhoda, napr. odpadnutie predmetu sporu, pretože nič z toho nie je možné pripočítat' na ťarchu toho, kto sa iba bránil. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritórne rozhodnuté a zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. Za osobu, ktorá zavinila zastavenie konania, je považovaný aj žalovaný, ktorý svoj dlh splnil po začatí sporu a vyvolal tým u žalobcu nevyhnutnosť späťvzatia dôvodne podanej žaloby. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že podľa ustálenej súdnej praxe sa zavinenie zastavenia konania pri späťvzatí žaloby posudzuje výlučne z procesnoprávneho hľadiska, nie z hmotnoprávneho, teda, za dôvodnú možno považovať takú žalobu, ktorá bola vzatá späť, pretože žalovaný svojím chovaním žalobcom uplatnený nárok uspokojil, a to bez ohľadu na to,

či uplatnený nárok žalobcovi objektívne patril. Na žalovaným uplatňované námietky v odvolaní, ktoré boli hmotnoprávneho charakteru (existencia naliehavého právneho záujmu), odvolací súd z uvedeného dôvodu neprihliadal.

21. Žalovaný v 1. rade v odôvodnení namietal, že nebolo preukázané, že by žalovaní porušili predkupné právo žalobcu, že podľa jeho názoru, žaloba bola podaná predčasne, keďže žalobca sa nepokúsil o mimosúdne vyriešenie sporu, že má podozrenie, že podanie žaloby nebolo žalobcovou slobodnou vôľou a že nie je možné zo žaloby zistiť naliehavý právny záujem. Odvolací súd tieto námietky žalovaného v 1. rade posúdil ako nedôvodné, pretože nimi nie je možné vyvrátiť právne posúdenie súdu prvej inštancie, ktoré odvolací súd považuje správne. Ako bolo vyššie uvedené, zavinenie pri späťvzatí sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska, pričom na hmotnoprávne námietky sa neprihliada. Odvolací súd má preukázané, že práve tým, že žalovaný v 1. rade uzatvoril so žalobcom zámennú zmluvu, splnil po začatí sporu, to čo žalobca požadoval a preto tento nemal na výber, iba vziať žalobu späť. Vzhľadom na uvedené, sa preto odvolací súd stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, že zastavenie konania zaviniť práve žalovaný v 1. rade. Keďže žalovaní v 1. až 3. rade tvoria nerozlúčne spoločenstvo zodpovedajú za trovy voči žalobcovi spoločne a nerozdielne.

22. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

23. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi v zmysle ust. § 396 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP priznal proti žalovaným v 1., 2. a 3. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).